

[Pia Christmas-Møller]

Fra konservativ side lægger vi vægt på, at Danmark ligger i front i dette spørgsmål, og vi glæder os over, at EF i stigende omfang prioriterer arbejdsmiljøemnerne.

Som det er nævnt af ministeren, har EF's Ministerråd vedtaget et handlingsprogram vedrørende sikkerhed, hygiejne og sundhed på arbejdspladsen. Programmet er delt op i to kategorier: for det første en kategori, der vedrører de initiativer, der skal gennemføres i Fællesskabsregi, og for det andet en kategori, der vedrører det, der skal gennemføres på nationalt niveau.

EF har, som det er blevet sagt, bevilget 1,8 mio. kr. til gennemførelse af en arbejdsmiljøkampagne i Danmark.

Vi mener i Det Konservative Folkeparti, at det er vigtigt, at pengene bliver udnyttet til at komme bredt ud til store befolkningsgrupper om forskellige centrale arbejdsmiljøspørgsmål, som kan bidrage til det forebyggende og oplysende arbejde, herunder bl.a. oplysninger om, hvordan de lokale sikkerhedsorganisationer kan benyttes effektivt som redskaber i det forebyggende arbejde.

Vi mener, at den række af initiativer, som arbejdsministeren har refereret til i sin besvarelse, lige præcis vil give os den brede og målrettede udnyttelse af midlerne, som der er behov for, sådan at Danmark fuldt ud kan leve op til de intentioner, som ligger bag EF's arbejdsmiljøår.

Hvad angår det af Socialdemokratiet stillede dagsordensforslag, må vi sige, at vi ikke kan støtte forslaget. Vi må stemme imod, for det første fordi vi synes, at den dagsorden, vi selv er medforlagsstillere til, er bedre, for det andet fordi Socialdemokratiets dagsorden ikke afspejler arbejdsmarkedets parter aktive rolle i forbindelse med udformningen af reglerne på arbejdsmiljøområdet. Og det mener vi faktisk er ret vigtigt. Derfor må vi altså stemme nej til Socialdemokratiets dagsorden.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jeg kan godt forstå, at fru Pia Christmas-Møller, når hun er forlagsstiller på en anden dagsorden, så ikke kan stemme for den socialdemokratiske dagsorden. Men jeg vil gerne spørge fru Pia Christmas-Møller eller hr. Tommy Dinesen, hvad det egentlig er i det dagsor-

densforslag, partierne har stillet, som forpligter arbejdsministeren på en ny måde. Arbejdsministeren er jo under alle omstændigheder forpligtet til løbende hvert år at fremlægge arbejdsmiljøplaner for, hvad der sker på området, både på det danske arbejdsmarked og også vedrørende den rolle, vi spiller i det europæiske samarbejde. Det er noget, arbejdsministeren er forpligtet til. Derfor finder vi, at dagsordenen i bedste fald er overflødig, fordi den ikke er forpligtende på nogen måde i retning af nye krav eller et intensiveret arbejde.

Endelig vil jeg sige til fru Pia Christmas-Møller, at vi lægger utrolig megen vægt på, at arbejdsmarkedets parter bidrager til og er engageret i arbejdsmiljøarbejdet, hvad der faktisk også er tilfældet. Arbejdsmarkedets parter har jo eksempelvis for længe siden færdiggjort deres del af arbejdet med en række bekendtgørelser, som stadig væk ligger på arbejdsministerens bord, eller hvor de måtte ligge i Arbejdsministeriet, og venter på underskrift.

Jeg skal bare nævne én bekendtgørelse, som har været et par år undervejs, nemlig bekendtgørelsen om BST's sjette etape. Den har parterne været færdig med i 2 år, men den er ikke ekspederet. Det er et udtryk for, at man er lige gyldig i regeringen med, at parterne faktisk er optaget af arbejdsmiljøspørgsmål.

(Kort bemærkning).

Tommy Dinesen (SF):

Jeg sagde faktisk, at vi selvfølgelig diskuterede de forslag, der forelå. Jeg prøvede i min tale at gøre opmærksom på, at vi er meget optaget af, hvad der foregår i EF. Jeg synes, det er meget vigtigt, at vi får noget på det område, at vi bliver mere fremadrettede. Jeg ved selvfølgelig ikke, hvorledes den beretning kommer til se ud til sin tid, men det er i hvert fald vigtigt, at vi får noget på det område.

Fru Jytte Andersen gjorde meget ud af det med det ensidige arbejde. Nu har der jo for nylig været en sag med hensyn til syerskerne, og jeg kontaktede nogle i aftes, som havde været med til at lave rapporten om syerskerne. De syntes, det var et godt forslag, som de gerne ville støtte, fordi de syntes, der var noget konstruktivt i det. Problemet for syerskerne er jo, at man ikke har villet acceptere, at der var tale om en arbejdssygdom, men det gør man jo, som det fremgår af pind 2. Nu bliver det accepteret, at det er en arbejdssygdom.